

[Bjørn Poulsen]

nene, som kunne skaffe arbejdskraft til de nødvendige ferie- og sygedage.

Vi må vel erkende, at landbruget ikke har været det mest fremsynede på dette område. De ordninger, vi har, er jo ikke så forfærdelig mange; der er flere af dem, der virker ganske glimrende, og nogle virker nok mindre godt. Men der er vel, det må da vist siges, ret langt fra de ordninger, vi har i dag, til det, som landbrugsministeren lægger frem. Det kan godt rent umiddelbart se ret bureaukratisk ud, når man læser forslaget igennem, men jeg vil på den anden side sige, at jeg har i hvert fald meget svært ved at pege på, at det, hvis man virkelig vil have en ordning, der skal være landsdækkende, kan lave den på en anden måde, end der er foreslået her, og jeg synes heller ikke, at betænkningen har peget på andre måder.

Man kunne sige: hvorfor skal man egentlig lave denne slags ordninger? Men det er klart, at med den effektivitet, som er kommet ind i landbruget, hvor det i højere og højere grad er enmandsarbejdspladser, vi snakker om, bliver den slags ting nødvendige. Alternativet til det var, at man var flere om det, og her vil jeg da pege på noget, som alle sikkert er enige om: andelsbrug har ikke disse problemer, og andelsforeningsejede landbrug vil heller ikke få disse problemer. Men det er jo noget, der ligger ud i fremtiden, og indtil da er SF enig i, at vi skal have klaret i hvert fald nogle problemer på dette område.

Jeg må indrømme, at da jeg så, at landbrugsministeren i finansåret 1981 og frem til 1990 kan yde tilskud til foreninger, tænkte jeg: det var en grov mundfuld. Jeg synes nok, det er mange år, man sådan uden videre siger at vi skal yde tilskud, og jeg vil da indtrængende anmode landbrugsministeren om, at vi i landbrugs- og fiskeriudvalget, skal vi sige om 2 år, får en beretning om, hvorledes dette egentlig er gået. At give en blankocheck frem til 1990, uden at vi i hvert fald inden for en meget kort årrække får at vide noget om, hvordan det er gået, har jeg i hvert fald lidt svært ved at acceptere.

Forslaget, som det ligger her, trænger nok til en lille smule opklaring i landbrugsudvalget, og det skal jeg da meget gerne være medvirkende til. Jeg vil næsten også tro, at vi vil ende med at stemme for forslaget.

På den anden side må jeg nok erklære mig meget enig med flere af ordførerne om, at de

mennesker, som vel nok i dag trænger mest til dette, er dem, der ikke har råd til at bruge ordningen, og det er vel nok det, der ligesom gør det lidt mere deprimerende, end det i og for sig burde være. Men hvordan vi klarer det problem, må vi kigge på i udvalget.

Janne Normann (RV):

Det er jo en radikal mærkesag gennem mange år, vi nu behandler, og jeg vil da sige, at vi glæder os over, at denne vikarordning for landbruget nu kommer igennem, men må så også tilføje, at 6 mill. kr. ikke er meget.

Jeg tror nu nok, det er rigtigt, at vi skal opbygge ordningen i et roligt tempo, for vi kan ikke uden videre skaffe de vikarer, der skal til. Man skal vænne sig til at bruge vikarerne, og det er meget vigtigt, at ordningen får en god start, for hvis de vikarer, der hermed bliver givet tilskud til, først får det dårlige ry, at de ikke kan passe besætningen, at de ikke kan arbejde ordentligt, at de måske ikke lige er til at få fat på, kan det nemt komme til at svie til ordningen senere hen.

Det er også rigtigt som skitseret her, at ordningen bliver opbygget i meget nøje samarbejde med organisationerne. Det er rigtigt at trække på de erfaringer, som organisationerne allerede har gjort med de frivillige husbondafløsningsordninger.

Vi er normalt meget glade for decentralisering. Jeg er ikke helt sikker på, at det er rigtigt at føje det ind her, men jeg vil godt spørge – eller vi kan snakke om det i udvalget – om det måske er rigtigt at kigge på i § 7, om det behøver at være statens jordlovsudvalg, der har alle beføjelser, om man måske kunne lægge nogle af afgørelserne lidt mere lokalt hos jordlovskommissionerne. Men det kan vi se nærmere på.

Jeg har også studset en del over fordelingen af pengene og mandskabet på arbejdsfordelere og på administration. Det ser vældig voldsomt ud, men det er forhåbentlig kun, mens ordningen er under opbygning. Senere hen kan vi forhåbentlig bruge bevilningerne i meget højere grad på selve vikararbejdet end på administrationen og opbygningen.

Endelig kan jeg ikke styre mig for at sige til hr. Halvgaard, at man kan ikke sammenligne denne ordning med det ønskværdige i ordninger til andre selvstændige erhvervsdri-